ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια προεόρτια γ'.

Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κακεῖ ἀκουσώμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς ἀϊδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἓν φωτὶ φῶς ὀψώμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἑτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νὺν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν ἕαυτούς εἰς τὴν αὔριον, Καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίω, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ τὸ τρισσὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'

Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Φοινιχθεῖσαν ἐν αἵματι τῆς σαρκός σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἔνδοξε θεία χάριτι, καὶ κορυφὴ σὴ διάδημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιὰ περιφέρων ὡς πὲρ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε, τοῦ Σταυροῦ τῷ ὅπλω γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῶς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότου, καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντος.

Τοὶς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας, καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος κατὰ μέθεξιν θείαν, διὰ τοῦτο, τὴν σεπτήν σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος πλ. α'

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοὺς παρὰ Πατρός, φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίω, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστιν ἡ γῆ.

Σῆμα θεοπρεπές, θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοὶς μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων; ἐν ὄρει νὺν ἀπαίρει, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοὶς μύσταις τὴν θεότητα.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος β'

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῶ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοὶς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῶ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβω τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν, Ἤγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης, ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὡραιότητα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν οἱ Κανόνες ὁ Προεόρτιος, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ Ἀκροστιχὶς ἡ Ἀλφάβητος.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Ἀστράφθητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἥλιον, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι, ῥήματα ζῶντος Θεοῦ, τὴν Υἱότητα, τῶ μεταμορφουμένω, Πατὴρ μαρτυρήσει γάρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Βροτὸς τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς θεότητος, αὐγὴν παραγυμνῶσαι, ταὶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῶς νὺν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσὴ Χριστός, καὶ δόξαν τὴν ἄρρητον, δεῖξαι ἓν ὄρει Θαβώρ, τὴ πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλία, Γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Εὐσίγνιον δοξάζειν θέμις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῶ Κυρίω

Ταὶς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν Ἀγγέλων Παναοίδιμε, συνυπάρχων ἀπαύστως, τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οἶκος τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἡγιασμένη σου διάνοια, Ἀθλοφόρε ἐδείχθη, διὰ τούτό σε πίστει γεραίρομεν.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, τοῦ σαρκὶ παθόντος ἐξεικόνισας, τὴ σαρκί σου Παμμάκαρ, καὶ τῆς ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Κράτος παρανομούντων, κρατυνθεὶς τῶ Πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους Κυρίου, παναοίδιμε Μάρτυς ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον

Λέλυται ἡ κατάρα, πέπαυται ἡ λύπη τὴ κυήσει σου, παντευλόγητε Κόρη, τῶν πιστῶν εὐφροσύνη πανάμωμε.

Εἴθ' οὕτω τὸ τριώδιον

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'
Ἄσομαί σοὶ Κύριε ὁ Θεός μου

Ταύτην προεόρτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοί, τῆς Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι.

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς Ἁγίας, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατασπαζόμενοι.

Ὄρος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην ἐκ παθῶν, ἔχοντες ὀψόμεθα, Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, φωτίζουσαν τὸν νοῦν ἡμῶν.

Δόξα...

Τριάδα προσώπων τὴ διαιρέσει, Μονάδα φύσιν θεϊκήν, πάντες προσκυνήσωμεν, Πατέρα, τὸν ἄναρχον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὴν ἄμωμον Κόρην ἐξ ἧς προῆλθε, μετὰ σαρκὸς ἄνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως Θεοτόκον πιστοί.

Προεόρτιος

Ὠδὴ γ'
Τους σοὺς ὑμνολόγους

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἁπάσης, ὡράθης μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ᾗ τὸ τῆς θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοὶς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Ἐν ὄρει ἐπείγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστός, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστήρα ἀμαυρῶσαι φωτί, οὗ ταὶς αὐγαὶς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστός, ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοὶς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ ηὐδόκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Τοῦ Ἁγίου

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ἔστης πρὸ τοῦ βήματος, ὑμνολογῶν Θεὸν ἄνακτα, Μάρτυς σοφέ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Ἱερεῖον ἄμωμον, ὁλοκαυτούμενος ἄνθραξι, μαρτυρικοίς, τῶ ἐκ τῆς Παρθένου, προσενήνεξαι ἄνθρακι.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος Ἔνδοξε, τὰ θολερά, τῆς πολυθεΐας, ἀπεξήρανας ῥεύματα.

Θεοτοκίον

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σὲ κινῶ ἁγνὴ Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με, διὰ τάχους ἀπάλλαξον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεῦμά μου».

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου
Ἦχος πλ. α'
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἐναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκός, αἰκιζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμε, διὸ ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νύν... Προεόρτιον
Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐπεφάνη ἤστραψε, τοὶς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης Ἥλιος, τὰς τῆς θεότητος αὐγάς, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνερχόμενος, οὗ τὴν φωσφόρον, τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Προεόρτιος

Ὠδὴ δ'
Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ἡ οὐράνιος χορεία, τοὶς γηϊνοις συγγέγηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ Φωτοδότου ἐπίλαμψιν, ἣν ἀσυγκρίτως ἀστράψει ἀμειβόμενος, τὴν βροτείαν μορφήν, ἐν Θαβώρ ὡς ηὐδόκησε.

Θεανθρώπω παρουσία τοὶς ἀνθρώποις ὡμίλησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας, ἐξαστραπτούσῃ δὲ δόξα τῆς θεότητος, ὑπερέλαμψας ἐν τῷ Θαβώρ ἀπροσίτω φωτί.

Ἰησοῦς Ναυὴ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου Πάθους, σὺ δὲ Σωτήρ, πρὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας τοῦ ἡλίου, αὐγὴ τοῦ Προσώπου σου Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου

Εἰσακήκοα Κύριε

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενος, τὸν τῆς ῥαθυμίας Μάρτυς Εὐσίγνιε, ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἄθλησιν, ἀδιστάκτω πίστει ηὐτομόλησας.

Ἐν Κυρίῳ Σωτῆρί σου, Μάρτυς ἀγαλλόμενος ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἡδεῖαν σὺ λελόγισαι.

Ὑπερήφανον φρόνημα, τοῦ διὰ κακίαν κατολισθήσαντος, Ἀθλοφόρε καταβέβληκας, τοὶς ἐνθέοις τρόποις ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ὤφθης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος, ὑπελθῶν δὲ τὸ Μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκους ἐξωλόθρευσας.

Θεοτοκίον

Ἰσοδύναμον σύνθρονον, τέτοκας τὸν Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὃν ἱκεύτευε σωθήναί με, Παναγία Κόρη ἀειπάρθενε.

Προεόρτιος

Ὠδὴ ε'
Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Κυρίω γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθῆ σωμεν, ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὅρος, μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος οἷς ἐν ἀπροσίτῳ καλλονὴ, λάμψας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς φαιδρότερον, ἄνεισιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτω φωτί, τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγάς, δόξῃ τῆς θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοὶς Μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, λάμψας ὑπὲρ αἴγλην τῶ προσώπω, τῶ στολισμῶ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεῖς φαιδρῶς ὥσπερ χιών, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Τοῦ Ἁγίου

Ὀρθρίζοντες βοώμέν σοὶ Κύριε

Γνησίως προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ Δεσπότῃ σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς πονηρίας Εὐσίγνιε.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, θεομάακαρ, Θεὸν ζῶντα Κύριον, ἐν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος Μάρτυς γενναιοφρόνως, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον

Ὁ λόγος ἐν τῇ νηδύϊ σου Ἄχραντε σωματοῦται, ἀλόγων τοῦ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον ῥυόμενος.

Προεόρτιος

Ὠδὴ ς'

Τὴν θεῖαν ταύτην

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαράς, τοὶς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστός, πρὸς Πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ξενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, Οὐράνιον ἐν γῇ σέλας ἤστραψε, νόμου καὶ Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγούς, ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ὁλύχνος φάναι νὺν ἄρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπω φαύσεσι, τῆς θεϊκῆς ἀστραπῆς, οὗ πρὸς τὴν λάμψιν ὁδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου, αὐτοῦ γηθόμενος.

Τοῦ Ἁγίου

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα Μάρτυς, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες, καὶ ὤλεισας τὴ τοῦ Σταυροῦ, συμμαχία τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ λατρευτὴν σε, τῆς Τριάδος ἐγνωκότες βασάνοις, καὶ φυλακαίς, καὶ ἀδίκω θανάτω, καθυποβάλλουσι μάρτυς Εὐσίγνιε, ἀλλ' ἥττηνται τὴ παρὰ σοῦ, ἀηττήτω ἐνστάσει πανόλβιε.

Οἱ χείμαρροι τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς, θολερούς, τῆς ἀνομίας χειμάρρους, καὶ ποταμούς, αἰεϊας δολίου, καὶ πονηρὰ ἀπεξήραναν ῥεύματα, ἰάσεων δὲ τοὶς πιστοίς, ἀνεξάντλητον πέλαγος ὤφθησαν.

Θεοτοκίον

Ξηράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τὴ ἐν σοὶ ἀναβλαστήσει τοῦ λόγου, Μήτηρ ἁγνή, ἐκ ῥιζῶν τῆς ψυχῆς μου, τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἀπόκοψον, καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν, τὰ ὡραία Παρθένε βλαστήματα.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς, Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Προεόρτιον

Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐν τῇ θεία σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα, Μεταμορφοῦται Χριστός, σώζων ἅπαντας.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου

Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς

Ὡς εὐσεβείας μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα, Ταὶς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος

Ὁ χορὸς τῶν πιστῶν συναγάλλεται, Εὐσιγνίου τὴν μνήμην γεραίροντες, Βασιλεῖς, Πατριάρχαι καὶ ἄρχοντες, ξένοι, δοῦλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε, ἡ σορὸς ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν, καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρύονται, καὶ Θεὸν ἀνυμνοῦσι τρανῶς βοῶντες, ταὶς

αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Συναξάριον

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Στίχοι

- Εὐσίγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,
- Τομῆς μέχρι κράζοντα, Χριστὸς μοὶ σέβας.
- Πέμπτῃ Εὐσιγνίοιο κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες καὶ αὐτάδελφοι, Καττίδιος καὶ Καττιδιανός, λιθοβολιθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι

- Βουνοὺς λίθων ἔστησαν ὑψηλοὺς Λόγε,
- Δι' ὧν ἀνῆλθον πρὸς σὲ σύγγονοι δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Νόννῃ θανούσῃ τῇ καλῇ καλὸς γόνος,
- Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σόλεβ ὁ Αἰγύπτιος, βέλει τοξευθείς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἂν συλλαβισθῇς ἐξόπισθεν ὦ Σόλεβ,
- Βέλος συνάξεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Φάβιος, Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ θύτης,
- Χριστῷ προσαχθεὶς θῦμα καινὸν ἐκ ξίφους.

Ταὶς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος

Ὠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν Μαθητῶν ἐκλογήν, ἀκολουθήσωμεν νύν, Χριστῷ κατοπτεύσοντες ξένα θεάματα, θαμβηθέντες δέ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥυπωθεῖσαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὕδατί τε καὶ πυρί, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτήρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμψας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς ὄρος ἅγιον, συναναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου υἱούς, καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντας, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου

Παῖδες Ἑβραίων

Αἵμασι Μάρτυς ἐκχυθείσι, δι' ἀγάπησιν Χριστοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχήν, πρὸς τοῦτον μετετέθης, ἀναβοῶν γηθόμενος, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τοῦ Σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθεΐας, καὶ χειμῶνα δεινόν, ὑπήνεγκας βασάνων, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔτι σταζόμενος τοὶς ὄμβροις, Παναοίδιμε τῶν θείων σου αἱμάτων, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, παρέστης ἀναμέλπων, Εὐλογητὸς εἶ κυριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἵνα τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσῃς, τῆς προσκαίρου ζωῆς, τὴν δόξαν ἐβδελύξω, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Νέον ἐκύησας Παιδίον, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, Θεοτόκε ἁγνή, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὃ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος

Ὠδὴ η'

Παίδας εὐαγεῖς

Τὶς μὴ ἐκπλαγὴ παντάναξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν, τῆς δόξης σου; ἣν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοὶς φίλοις σου, ταὶς θεϊκαὶς λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς, μεθ' ὧν προεορτάζοντας πίστει, λάμπρυνον φωτί σου, ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὕψος οὐρανίου πολιτείας, καὶ δόξης τῆς ἀϊδίου θείαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοὶς δούλοις σου, νὺν προεορτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν, ἐν ᾗ φῶς ἀπαστράπτων φαιδρυνεις, τοὺς σὲ ἀνυμνουντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ ἀϊδιον προάναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθῶν, καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρῴας, δεικνὺς τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου

Νικηταὶ τυράννου

Θυρεῷ Παμμάκαρ, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφραγμένος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπώσω χάριτι μέλπων ἀπαύστως, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς Θεὸν ἐκέκραξας τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σου, καὶ δεινῶν ἐρρύσατο ἀναβοῶντα, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μὴ θεοῖς ἀψυχοις, σέβας ἀλογώτατον Μάρτυς προσάξας, καθαρὰ θυσία, τῷ Θεῷ προσήνεξαι μέλπων ἀπαύστως, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἵνα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχῃς πάνσοφε ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρώθης κόσμῳ, καὶ βοῶν Εὐσίγνιε ἐθανατώθης, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Συμπαθὴς Παρθένε, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτεκοῦσα, συμπαθείας θείας, πάντας καταξίωσον τοὺς μελῳδοῦντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Τριῳδίου

Εἱρμὸς ἄλλος

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν

Τῆς τοῦ Κυρίου λαμπρᾶς, Μεταμορφώσεως ἡ παροῦσα ἡμέρα, τῷ κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται, βοᾶν, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ διανοίᾳ πιστοί, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἅγιον ὄρος, ἰδεῖν τὴν Μεταμόρφωσιν, Χριστοῦ τὴν παμφαῆ, πάντας γὰρ φωτίζει, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τοῦ Χριστοῦ, Μεταμορφώσεως καθαρὰ τὴ καρδία, προϋπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ κράξωμεν αὐτῷ, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Δόξα...

Τὴν ἐν προσώποις τρισί, μίαν θεότητα συνθεολογουμένην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὢ τεραστίου φρικτοῦ! πῶς παρθενεύουσα μητράζεις θεόπαις, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουσα Θεόν, ὃν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνω λέγοντες μεγάλη τὴ φωνή, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Προεόρτιος

Ὠδὴ θ'

Ἅπας γηγενὴς

Χαίρει οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νὺν προαισθόμενος, Ἥλιον τὸν ἄδυτον, καὶ θεία δόξη ἀμβλύναι μέλλοντα ἡλιακὰς φαιδρότητας, γῆ δὲ χορεύει φαιδρώς, οὐρανίω αἴγλη καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψάλλων ὁ Δαυϊδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν προανεφώνησε, Τὶς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῶ Κυρίω, λέγων υἱοὶς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἁγίων βουλαίς, μέγας ὤφθης ἐν τοῖς περικύκλω σου, φοβερὸς ἐν τῇ δόξῃ τῆς θείας μορφῆς.

Ὢ Λόγε Θεοῦ, σοφία καὶ δύναμις, καὶ χαρακτὴρ τοῦ Πατρός, ὦ Θεὲ νοούμενε, πιστοὶς καὶ ἄνθρωπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐκτελέσαι, τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Τοῦ Ἁγίου

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ

Ἰσχὺϊ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας, κατεπαιρόμενον καὶ μάτην ὄντως νὺν φρυαττόμενον, καὶ τὴ τοῦ ξίφους ἐκτομή, τὴν κάραν ὑπέκλινας, καὶ καθηγίασας, τὴ τοῦ αἵματος ῥοὴ τὴν γὴν ἅπασαν.

Ὡς κόσμος πάντων ἀθλητῶν, ὡς μαρτύρων ὡραιότης Εὐσίγνιε, ὡς στῦλος ἄσειστος, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς περιτείχισμα, τῶν εὐσεβῶν περιφανές, ὡς θεῖον ἀγλάϊσμα τῶν προστρεχόντων σοί, ὡς ὁλόφωτος ἀστὴρ μεμακάρισαι.

Στάζουσι μύρον οἱ ἀτμοί, τῶν ἱδρώτων σου εὐῶδες Εὐσίγνιε, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων εὐωδιάζουσι, καὶ τὸ δυσωδες τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων ἀποδιώκουσιν, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἤλιε δόξης, Ἰησοῦ, ὁ φαιδρύνας τὸ μνημόσυνον σήμερον, τοῦ Ἀθλοφόρου σου, αὐτοῦ πρεσβείαις φώτισον δέομαι, τὴν σκοτισθείσάν μου ψυχήν, ἀπάτη τοῦ ὄφεως, ἵνα δοξάζω σε, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ταὶς ἀμαυρότησι τῆς ἁμαρτίας ἀποτυφλούμενα, καὶ δεκτικὰ τῶν θεϊκῶν, δεῖξον ἐπιλάμψεων, ἵνα γεραίρω σε, ἐν φωναῖς ἀγγελικαὶς Παναμώμητε.

Τοῦ Τριωδίου

Εἱρμὸς ἄλλος

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον

Ταύτην προεισόδιον τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κύριε τελοῦντες πανενδόξου, καὶ παμφαοὺς Μεταμορφώσεως, ὕμνοις σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες, τὴ Χριστοῦ Μεταμορφώσει, εὑρεθῶμεν φωτοφανείς, ταὶς εὐπραγίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύροις ἱστάμενοι τῆς ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως Κυρίου, αὐγασθῶμεν πνευματικῶς τὰς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα...

Σὲ τὴν Τριάδι καὶ Μονάδι, παντεξουσίαρχον οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω τάξεων, μόνη Ἀγνή, καὶ πάσης κτίσεως, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐράνιον παστάδα, τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Τοὶς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Θωρακισθεὶς Εὐσίγνιε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν ἀθέων τυράννων, καὶ ἦρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, ὅθεν νὺν τὴ Τριάδι, παρεστη κῶς, σὺν Ἀγγέλοις πάνσοφε μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος τῶν Τιμώντων σὲ πόθω.

Προεόρτιον

Οἱ δόξης ἐφιέμενοι, ὁλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβὼρ ἀνελθόντες, καὶ Μωϋσεῖ Ἠλία τε, Μαθητῶν τοὶς πρωτάρχαις συμμετασχεῖν, θεϊκῆς ἐλλάμψεως ἀπροσίτου, ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, προϋπαντὴν ποιοῦντες, τὴ παρούση ἡμέρα, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῶ πυρὶ τῆς θεότητος, ἀναμορφώσαντα φυσιν, καὶ ὡς τὸ πρίν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν, καὶ τὴν παμφαεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυνοῦντες καὶ λέγοντες, Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθείς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα, ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλία, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, φωνῆς δὲ θείας λαλούσης, Οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα... Καὶ νύν...

Ἦχος πλ. α'

Νόμου καὶ Προφητῶν σὲ Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλη, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἁρματηλάτης καὶ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου, μεθῶν καὶ ἡμᾶς τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ Ἀπόλυσις